

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 2 ມິຖຸນາ 2019 (06-02-2019)

ຮາຮາບ:ຄວາມເຊື່ອຢ່າງກ້າຫານ

ເມື່ອທ່ານຄິດເຖິງຄວາມກ້າຫານ ທ່ານຄິດເຫັນໃຜ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງນໍາພາພວກເຮົາໃຫ້ຍ່າເກງພຣະອົງ ນໍາພາພວກເຮົາໃຫ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງເຊັ່ນດຽວກັນ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄວາມກ້າຫານມາໃນຫລາຍຮູບຮ່າງລັກສະນະແລະຂະໜາດ. ພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະຄິດເຖິງທະຫານຊຶ່ງອາສາສັມັກເຂົ້າໄປສູ່ທາງອັນຕະລາຍ. ແຕ່ຄວາມກ້າຫານຍັງສາມາດເຫັນໄດ້ໂດຍບໍ່ຊັດເຈນ - ແມ້ກະທັ່ງເປັນການຊຸກເຊື່ອງໄວ້.

ທຸກໆລະດູຮ້ອນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສເລີມສລອງວັນເອກະາຊຂອງອະເມຣິກາ (July 4), ພວກເຮົາຄິດເຖິງນັກຕໍ່ສູ້ເພື່ອອິສະຣາຍກວ່າເກົ່າສືບທັກພັນຄົນໃນລະຍະສົງຄາມປະຕິວັດ (Revolutionary War) - ແລະຫຼາຍກວ່າສອງພັນທ້າພັນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ກັບມາບ້ານ(ເສັຽຊີວິດ). ອີກກຸ່ມກ້າຫານນຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ເໝືອນກັນ - ນັກສືບວໍຊິງຕັນ - ແຕ່ພວກເພິ່ນຈໍານວນນີ້ໄດ້ເກັບຮັກສາຄວາມກ້າຫານນັ້ນໄວ້ແຕ່ພຽງສ່ວນຕົວຂອງເພິ່ນເອງ (ຮັກສາໄວ້ເປັນຄວາມລັບ).

ເຫດຜົນຂອງຄວາມເປັນເອກະາດຂອງອະເມຣິການັ້ນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄົນທັມດາທີ່ຍັງຄົງປາກົດຕົວໃນຖານະເປັນຊາວກະສິກອນ, ພໍ່ຄ້າ, ແລະແມ່ບ້ານການເຮືອນ. ແຕ່ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເປັນປົກກະຕິກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃນຄວາມລັບ. ກຸ່ມທີ່ບໍ່ທັນຈະຖືກເອີ້ນວ່າວົງ Culper Ring (ກຸ່ມສອດແນມ), ຄວາມກ້າຫານແລະການກະທໍາທີ່ກ້າຫານຂອງພວກເຂົາເປັນກຸນແຈສູ່ຄວາມສໍາເຣັດທາງດ້ານທະຫານຂອງນາຍພົນ ຈອຣ໌ຈ ວໍຊິງຕັນ.

ພຣະຄໍາພີຂອງພວກເຮົາເໝືອນກັນກ່ຽວກັບນັກສືບສອດແນມ ແລະຍິງຄົນນຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍກຸ່ມສອດແນມນັ້ນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ. ຮາຮາບເປັນຍິງໂສເພນີແລະບໍ່ທັນຈະເປັນນາງເອກ(ວິຣະສະຕຣີ), ແຕ່ຄວາມກ້າຫານຂອງນາງໄດ້ຖືກເຜົາໄຫມ້ດ້ວຍເຊື້ອເພິງຂອງຄວາມເຊື່ອດຽວກັນກັບທີ່ທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າສາມາດນໍາໃຊ້ໃນເວລາທີ່ປະເຊີນໜ້າກັບຄູ່ຕໍ່ຕ້ານ(ສັດຕູ)ຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ໂຢຊວຍ 2:1-7

¹ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງຜູ້ສອດແນມສອງຄົນໄປຢ່າງລັບ ຈາກຄ້າຍພັກທີ່ຊິດຕິມ ເພື່ອໄປເບິ່ງປະເທດແລະເມືອງເຢຣີໂກ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ສອດແນມທັງສອງຈຶ່ງພາກັນອອກໄປ ເມື່ອຮອດເມືອງເຢຣີໂກແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຂົ້າໄປພັກເຊົາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຍິງສາວໂສເພນີຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຮາຮາບ. ²ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດເມືອງເຢຣີໂກ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ໃນແລງມື້ນີ້ມີຊາວອິສະຣາເອັນສອງຄົນໄດ້ເຂົ້າມາສອດແນມເບິ່ງປະເທດຂອງເຮົາ. ³ພຣະອົງກໍຈັດສົ່ງຄົນໄປທານາງຮາຮາບແລ້ວບອກວ່າ, “ຈົ່ງມອບຊາຍຄົນທີ່ພັກຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້ານີ້ໃຫ້ເຮົາເສັຽ ເພາະວ່າ ພວກ

ເຂົາມາສອດແນມເບິ່ງປະເທດຂອງເຮົາ.”⁴⁻⁶ ຝ່າຍນາງຮາຮາບກໍເຊື່ອງຊາຍສອງຄົນນັ້ນໄວ້ເທິງຫລັງຄາພຽງ ໃນກອງລຳຕົ້ນປ່ານທີ່ນາງໄດ້ລຽນໄວ້ຢູ່ເທິງນັ້ນ ແຕ່ຂ້າງນ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກການເປັນມາຂອງພວກເຂົາດຽວນີ້ ນາງ ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຊາຍພວກນັ້ນມາພັກຢູ່ເຮືອນຂອງຂ້າງນ້ອຍແທ້ຈິງ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໜີໄປແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເວລາ ເຊົ້າມືດ ເພື່ອໃຫ້ຫວິດກ່ອນປະຕູເມືອງຈະອັດ ສ່ວນຂ້າງນ້ອຍເອງກໍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາໄປທາງໃດ ຈຶ່ງຟ້າວ ອອກໄປຕິດຕາມພວກເຂົາໃຫ້ທັນ.”⁷ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຟ້າວອອກຕິດຕາມຈົນຮອດທ່າແມ່ນ້ຳຍໍ່ແດນ ເມື່ອ ພວກເຂົາອອກຫວິດເມືອງແລ້ວປະຕູເມືອງກໍອັດ.

ຂ້ອຍໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ກັບຜູ້ປົກຄອງທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳເຕືອນສອງຢ່າງຄື: (1) ບໍ່ມີຫຍັງດີເກີດຂຶ້ນຫຼັງທຸ່ງຄືນ, ແລະ (2) ຕ້ອງລະມັດລະວັງສະເມີໄປຕໍ່ສະຖານທີ່ໃດ ແລະ ກັບໃຜທີ່ຂ້ອຍພົວພັນ. ຂ້ອຍມີຄວາມຍ້ານກົວພໍສົມຄວນຕໍ່ພໍ່ແມ່ຂອງ ຂ້ອຍຊຶ່ງເປັນພວກຜູ້ກັດກ່ອນໃຫ້ຂ້ອຍເຊື່ອຟັງເພິ່ນ, ພ້ອມທັງມີຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມປະສົງຢາກທຳລາຍຂ້ອຍ. ແຕ່ພຣະທັມໂຢຊວຍ ບົດທີ 2 ຊື່ໄປຫາຄວາມຍ້ານກົວອີກປະເພດນຶ່ງ: ຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ອົງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນພວກແຫ່ງ ຄວາມກ້າຫານຂອງການສອດແນມແລະການປະຕິບັດຕາມນັ້ນ, ແມ່ນນາງໂສເພນີຄົນນຶ່ງຊື່ ຮາຮາບ.

ກຸ່ມນັກສອດແນມໄດ້ມີຄວາມກັງວົນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍຂະນະທີ່ພວກເຂົາສຳຮວດເມືອງເຢຣີໂກ ຊຶ່ງເປັນ ເມືອງນຶ່ງໃນພາກສ່ວນຂອງອານາຈັກອະໂມຣິດ, ອານາຈັກທີ່ຈຸດຫມາຍປາຍທາງໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແຕ່ດັ້ງເດີມຕາມ ປະຖົມມະການ 15:16 ໃນເມື່ອອົງພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກອັບຮາຮາມວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງເພິ່ນຈະໄດ້ກັບມາຍັງດິນແດນທີ່ ຊຶ່ງຖືກຄອບຄອງໂດຍຊາວອະໂມຣິດ. ຊາຕາກັມຂອງພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກຍັ້ງຍືນໃນພຣະທັມພຣະບັນຍັດສອງ 20:17 ໃນເມື່ອຊົນຊາດອິສຣາເອນໄດ້ຊົງຖືກສົ່ງໃຫ້ກຳຈັດພວກອາໂມຣິດ ເພາະຄວາມບາບຂອງພວກເຂົາຈະສ້າງອິດທິພົນ ຕໍ່ຂົນບັກມນຽມປະເພນີວັທນະທັມຂອງຕົນເອງ.

ກຸ່ມນັກສອດແນມຮູ້ດີວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງປະເຊີນໜ້າກັບສັດຕູທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ, ແຕ່ປານນັ້ນພວກເຂົາຍັງຮູ້ວ່າ ນີ້ແມ່ນພາຣະກິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມລົ້ມເຫລວ. ຊົນຊາດອິສຣາເອນໄດ້ເສັຽເວລາໄປແລ້ວ 40 ປີ ດ້ວຍການຂາດຄວາມເຊື່ອ. ແຕ່ດຽວນີ້ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າສູ່ດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ, ນັກສອດແນມສອງຄົນໄດ້ສແວງ ຫາທີ່ກຳບັງໃນບ້ານຂອງນາງໂສເພນີ - ການປະເຊີນໜ້າທຳອິດແມ່ນຢູ່ກັບຜູ້ອາສັຍຂອງດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.

ເຮືອນຂອງນາງຮາຮາບແມ່ນບ້ານທີ່ສຳຄັນ(ຊັ້ນນຳ): ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກຳແພງ ຫຼື ພາຍໃນກຳແພງ, ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງເປັນ ນຶ່ງໃນຈຳນວນຄົນມັ່ງຄັ່ງລຶມບູນ. ນາງສາມາດຕ້ອນຮັບນັກສືບນີ້ໂດຍປາສຈາກຄຳຖາມ(ຂໍລົງສັຍ)ດ້ວຍເຫດວ່ານາງຮູ້ ຈັກວິທີການຫລິ້ນເກມຮັກສາຄວາມລັບ. ມັນອາດເປັນໄປໄດ້ເໝືອນກັນວ່ານາງສາມາດຕ້ອນຮັບນັກສືບນີ້ ເພາະພວກ ເຂົາ(ນັກສືບ)ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ປໂຢດຈາກນາງ(ໄວ້ໃຈໄດ້), ແຕ່ພວກເຂົາສະແດງອອກເຖິງຄວາມນັບຖື ແລະຄຸນຄ່າຂອງນາງ.

ແມ່ນຫຍັງເປັນການສັງເກດການເບື້ອງຕົ້ນຂອງທ່ານ ກ່ຽວກັບນາງຮາຮາບ?

2. ໂຢຊວຍ 2:8-11

⁸⁻⁹ກ່ອນຊາຍທັງສອງຈະນອນ ນາງຮາຮາບກໍຂຶ້ນໄປຫາພວກເຂົາຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງ ແລະເວົ້າວ່າ, “ຂ້າງນ້ອຍ ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະຂ້າງນ້ອຍຍອມຮັບວ່າ ພວກຂ້າງນ້ອຍທຸກ ຄົນຍ້ານພວກທ່ານຫລາຍ ແລະຄົນທົ່ວທຸກອານາເຂດກໍເກີດຄວາມຍ້ານຕົກໃຈຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ. ¹⁰ເພາະ ພວກຂ້າງນ້ອຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ນ້ຳທະເລແດງແຫ້ງລົງຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ ໃນຂະ ນະທີ່ພວກທ່ານເດີນທາງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ແລະພວກຂ້າງນ້ອຍກໍໄດ້ຍິນຂ່າວອີກວ່າ ພວກທ່ານໄດ້

ຂ້າເຈົ້າຊີວິດຊາວອະໂມຣິດທັງສອງອົງຄື ສີໂຮນ ແລະ ໂອກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຍໍ່ແດນ.
¹¹ຍ້ອນພວກຂ້າໂຍນໄດ້ຍິນເລື່ອງຕ່າງໆນີ້ແຫລະ ທຸກຄົນຈຶ່ງເກີດມີຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈ ແລະ ຍ້ານກົວຕໍ່ໜ້າ
 ພວກທ່ານ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແມ່ນອົງທີ່ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງພ້າສວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

ການຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງແມ່ນຜູ້ໃດສາມາດເປັນບາດກ້າວແລກໃນການຮັບຮູ້ວິທີການທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳໃນຊີວິດ
 ຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການເຊື່ອຟັງພຣະອົງຢ່າງຂັ້ນໄປໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາມີປະສົບການພາຣະກິດ
 ຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຣາຮາບໄດ້ໃຫ້ການຫຼາຍຢ່າງຊຶ່ງເປັນການເປີດເຜີຍວ່າ ນາງມີຄວາມຄິດທີ່ດີວ່າ
 ພຣະເຈົ້າຊົງແມ່ນໃຜ? ແລະ ພຣະອົງມີພຣະອຳນາດເຮັດຫຍັງ?

- ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນ. ພາຣະກິດທີ່ແທ້ຈິງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່
 ຣາຮາບຮູ້ຊາວອິສຣາເອນຈະເອົາຊະນະ ເຢຣີໂກ.
- ເຢຣີໂກໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຍ້ານກົວ. ຣາຮາບມີຄວາມຮູ້ສຶກຍ້ານກົວແລະເຄີຍໄດ້ຍິນປະຊາຊົນໄດ້ມີຄວາມ
 ຍ້ານກົວຕລອດທົ່ວທັງເມືອງ. ມັນບໍ່ເປັນການເລິກລັບຫຍັງທີ່ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຕັ້ງແຄ້ມຢູ່ນອກກຳແພງ
 ນະຄອນເຢຣີໂກ.
- ການຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ດີ. ຊື່ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸເຖິງຫຼວງຂອງຜູ້ທີ່
 ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຢຣີໂກ. ຊາວເມືອງເຢຣີໂກອາດຈະໄວ້ໃຈກຳແພງອັນໜ້າແທ້ຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກ
 ເຂົາຮັບຮູ້ເໝືອນກັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ອຳນາດແກ່ຊາວອິສຣາເອນໃຫ້ມີຊັບຊະນະເໝືອດຊາວເອຢິບ ແລະ
 ເໝືອກະສັດຂອງຊາວອະໂມຣິດສອງອົງ.
- ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອທຸກສິ່ງ. ນີ້ແມ່ນຄຳສາຣະພາບຂອງນາງຣາຮາບ. ນາງຮູ້ດີວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ
 ແມ່ນໃຜ, ແລະນາງພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳການໃນຫົວໃຈຂອງຣາຮາບແລ້ວ,
 ແລະນາງບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວແຕ່ດ້ວຍສັດທາອັນແຮງກ້າ (ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ).

ການຍຳແກງພຣະເຈົ້າສາມາດນຳພາໃຫ້ພວກເຮົາ ເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະອົງໂດຍວິທີໃດ?

3. ໂຢຊວຍ 2:12-14

¹²“ບັດນີ້ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງສາບານຊ້ອງພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເນື່ອງຈາກຄວາມດີທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດ
 ຕໍ່ພວກທ່ານນີ້ ຂໍໃຫ້ຄິດເຫັນຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຄອບຄົວຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ ແລະ ຂໍໃຫ້ສະແດງຫລັກ
 ຖານກ່ຽວກັບຄຳສາບານນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ¹³ເພື່ອຊ່ອຍພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງຕລອດທັງຄອບຄົວຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນ
 ຈາກຄວາມຕາຍ.”¹⁴ດັ່ງນັ້ນ ຊາຍທັງສອງຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ພວກຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕາຍແທນເຈົ້າ ຖ້າ
 ເຈົ້າບໍ່ເປີດເຜີຍເລື່ອງທີ່ພວກຂ້ອຍເຮັດນີ້ ພວກຂ້ອຍຈະຕອບສນອງຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະ ຄວາມສັດຊື່ຂອງ
 ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ອຍ.”

ຄວາມເຊື່ອຟັງແລະຊື່ສັດຂອງຣາຮາບທ່ານກາງພັຍພິບັດນີ້ ຈະມີຜົນກະທົບຍາວນານກວ່າຊີວິດຂອງນາງໃນໂລກ.
 ກຳແພງຂອງເມືອງເຢຣີໂກຈະຖືກທຳລາຍລົງ, ແຕ່ຊີວິດຂອງນາງແລະຂອງຄອບຄົວຂອງນາງຈະຖືກສຽງວນຮັກສາໄວ້.
 ຄວາມເຊື່ອຂອງຣາຮາບໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາ ໃນຈຸດສຳຄັນກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາເອງ.

- ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກອບພຣະຣາຊກິຈ. ໂຢຊວຍແລະກອງທັບບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຣາຮາບແລະຄອບຄົວພົ້ນຊີວິດ, ແຕ່

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງນັ້ນ. ໃນເມື່ອກຸ່ມສອດແນມໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາແລະຮັກສາຄຳພັນສັນຍານັ້ນ, ສຸດທ້າຍແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົງປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງພິທີກຮັກສາ ຮາຮາບແລະຄອບຄົວຂອງນາງ.

- **ຄວາມເຊື່ອໃຈຈະນຳໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການປະຕິບັດ.** ຮາຮາບມີສັດທາຄວາມເຊື່ອ. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອນີ້ເອງ, ກິຈກັມແລະການປະຕິບັດໄດ້ຕາມຫຼັງມາ. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາກໍເໝືອນກັນ. ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ເອົາຄວາມເຊື່ອໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ກໍໂດຍທາງທີ່ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດແຕ່ລະວັນ, ແລະດ້ວຍການປະຕິບັດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນ.
- **ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງ.** ຮາຮາບກາຍມາເປັນແມ່ຂອງຊານໂມນ, ຊຶ່ງເປັນພໍ່ຂອງໂບອາດຢູ່ໃນພຣະຄັມພິນາງຣຸດ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່ານາງເປັນຍ່າທວດ (great-grandmother) ຂອງກະສັດເດວິດ. ໃນທີ່ສຸດ ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງຮາຮາບໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນລາຍການລຳດັບວົງຕະກູນຂອງອົງພຣະເຢຊູ (ມທ 1:5-6), ແລະນາງໄດ້ເປັນນຶ່ງຢູ່ໃນບັນຊີຂອງບັນດາວິຣະຊົນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄັມພິ ເຮັບເຣີ 11:31.
- **ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອແມ່ນວິຖີທາງປະຈຳວັນ.** ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຫັນໜ້າໜີຈາກອະດີດແຕ່ລະວັນແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າສຳລັບອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາ. ຮາຮາບໄດ້ປະຖິ້ມຊີວິດໃນອະດີດຂອງນາງແລະປັບປຸງຕົນເອງໃຫ້ສອດຄ້ອງກັບປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍພຣະອົງ, ຊີວິດຂອງພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບ ອະດີດ ຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນກ່ຽວກັບພວກເຮົາ ກັບກາຍມາເປັນໃຜ ໃນອົງພຣະຄຣິດ.

ຄວາມສລາດກ້າຫານຂອງຮາຮາບບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກຄວາມຍ້ານກົວຂອງມະນຸດ, ແຕ່ແມ່ນຄວາມຍຳເກງຢ່າງກ້າຫານຕໍ່ອົງພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສະຣາເອນ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຊາວອິສະຣາເອນເອົາຊະນະກຳແພງເມືອງເຢຣີໂກ, ພຣະອົງຕ້ອງການທຳລາຍກຳແພງທີ່ປ້ອງກັນພວກເຮົາ ຈາກການດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອທີ່ກ້າຫານ.

ແມ່ນປະສົບການໃດຂອງທ່ານ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ເປັນພື້ນຖານສຳລັບຄວາມເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການຍຳເກງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກ້າຫານໄດ້ຜົນຮັບໃນການປະຕິບັດຢ່າງສັດຊື່. ທ່ານສາມາດເດີນໜ້າໃນຄວາມເຊື່ອດ້ວຍຄວາມກ້າຫານດ້ວຍວິທີໃດ? ຈົງເລືອກເອົາວິທີການຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົງສະແດງຄວາມຂອບໃຈ.** ອະທິຖານແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສັດຊື່ ແລະພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງ. ຈົງຈິດຈຳເອົາໄວ້ວ່າອະດີດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ກຳນົດອະນາຄົດຂອງທ່ານ.
- **ຈົງທຳລາຍກຳແພງ.** ມີ “ກຳແພງ” ໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງພັງທະລາຍຫຼືບໍ່? ຈົງວາງໃຈໃນພຣະອົງວ່າພຣະອົງຊົງເຮັດໄດ້. ຈົດບັນຊີຄວມຍ້ານກົວຂອງທ່ານແລະຈົດບັນທຶກຂໍ້ພຣະຄັມພິທີ່ເຕືອນສະຕິຂອງທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມຊື່ສັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
- **ຈົງປະມໍຣະດົກໄວ້ໃຫ້ຄົນລຸ້ນຫຼັງ.** ຈົງທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງນຳພາທ່ານໃນການປະໄວ້ມູນມໍຣະດົກຝ່າຍຈິດວິນຍານແດ່ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມທ່ານ. ມັນແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດຂອງທ່ານ. ຈົງຊອກຫາໂອກາດໃນການໂອ້ລົມແລະອະທິຖານກັບໃຜຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການເຊື່ອອົງພຣະຄຣິດ.

ເໝືອນກັບທະຫານຊຶ່ງຕ້ອງຕັ້ງພື້ນຢູ່ໃນຄວາມກ້າຫານທີ່ມີຢູ່ໃນຫົວໃຈ, ພວກເຮົາຖືກຮຽກເອີ້ນຢູ່ສເມີໃຫ້ມີ ຄວາມເຊື່ອທີ່ກ້າຫານໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດມີຊັບຊະນະໄດ້.